

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 7. decembrī iesniedza *Bundesarbeitsgericht*
(Vācija) – I GmbH/J R

(Lieta C-749/22)

(2023/C 45/22)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesarbeitsgericht

Pamatlietas puses

Prasītāja revīzijas tiesvedībā: I GmbH

Atbildētājs revīzijas tiesvedībā: J R

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīvas 2003/88/EK ⁽¹⁾ 7. pants un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 31. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu vai praksi, saskaņā ar kuru darba ņēmēja pieprasītais un darba devēja piešķirtais ikgadējais apmaksātais atvaļinājums, kas laika ziņā pārklājas ar mājas karantīnu, kas noteikta pēc tam, kad kompetentā iestāde ir piešķirusi atvaļinājumu, aizdomu par infekciju dēļ, nav piešķirams vēlāk, ja karantīnas laikā darba ņēmējs nav darbnespējīgs slimības dēļ?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/88/EK (2003. gada 4. novembris) par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV 2003, L 299, 9. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 15. decembrī *Airol di Metall i SpA* iesniedza par Vispārējās tiesas
(ceturtā palāta) 2022. gada 5. oktobra rīkojumu lietā T-1/22 *Airol di Metall i SpA/Komisija*

(Lieta C-764/22 P)

(2023/C 45/23)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Airol di Metall i SpA* (pārstāvji: M. Campa, advokāts, D. Rovetta, advokāts, P. Gjortler, advokāts, V. Villante, advokāts)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt šo apelācijas sūdzību par pieņemamu;
- atcelt Vispārējās tiesas 2022. gada 5. oktobra rīkojumu lietā T-1/22 *Airol di Metall i SpA/Komisija* un atzīt *Airol di Metall i SpA* celto prasību par pieņemamu;
- nosūtīt lietu atpakaļ Vispārējai tiesai *Airol di Metall i SpA* prasības izskatīšanai pēc būtības;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā apelācijas tiesvedībā un tiesvedībā pirmajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā apelācijas tiesvedībā apelācijas sūdzības iesniedzēja pamatojas uz diviem apelācijas pamatiem:

Pirmais apelācijas sūdzības pamats: tiesību kļūda, interpretējot 263. panta 4. punkta pēdējo daļu un prasības reglamentējošam aktam, kas neietver īstenošanas pasākumus un tā jēdzienu – Nepareiza faktu kvalifikācija un pierādījumu sagrozīšana.

Otrais apelācijas sūdzības pamats: tiesību kļūda, interpretējot 263. panta 4. punktu un it īpaši prasību par “tiešu un individuālu skārumu” – Nepareiza faktu kvalifikācija.
